

deling i Classer efter Dygtigheden. Da denne Tanke blev fremsat, maa jeg tilstaae, at den tiltalte mig i høi Grad; thi min Erfaring i Livet har lært mig, at man fremmer Dyden og Overen langt mere ved at belønne, end ved at paastrafte, paadrive og straffe. Det forekommer mig derfor, at naar man kunde faae tilveiebragt Bestemmelser, hvorved Ungdommen opfordredes til allerebe, førend den kom ind i Tjenesten, at øve sig i Vaabenbrug og opfordredes til, naar den kom ind som Recruter, at arbejde ivrigt paa at komme i den Klasse, som havde Udsigt til at blive hjemsendt først, da vilde det være et overordentligt stort Gode. Det er mig imidlertid bekjendt, at dette Forslag har mødt en høi Grad af Modstand i Hæren og ligeledes hos en stor Deel af Befolkningen, og det undrer mig derfor ikke, at den høitægede Minister har opgivet dette Punkt; jeg for mit Vedkommende skal ikke gjøre nogen Modstand mod denne Forandring.

En anden Forandring, som den høitægede Minister har foretaget i Commissionens Forslag, er den, at ikke blot Undercorporaler, men ogsaa vordende Befalingsmænd udtages, om det behøves, ufrivilligt, medens Commissionen har foreslaaet, at til Befalingsmand kan Ingen udtages uden frivilligt. Det forekommer mig imidlertid, at heri ikke ligger nogen væsentlig Forandring, idet nemlig ogsaa Forsvarskommissionen havde foreslaaet, forsaavidt der ikke frivilligt meldte sig et tilstrækkeligt Antal til Befalingsmænd, da at udtage saa mange desto flere Undercorporaler, og den høitægede Minister ikke har foreslaaet, at de vordende Befalingsmænd kunne udtages tvungent for en længere Tid end Undercorporaler. Forandringen ligger deri, at Uddannelsesstiden, det vil sige den tvungne Uddannelsesstid for vordende Befalingsmænd, bliver forkortet. I denne Henseende er det efter mit Skjøn aabenbart, at en lang Uddannelse vil være gavnlig, men at den ogsaa kan være ledfaget af saadanne Ulemper, at det maaffee vilde være bedre at undvære den. Det er mig aldeles klart, at naar jeg har den samme Mand for Die, saa vil han naturligvis blive bedre uddannet, naar jeg har ham under Uddannelse i 3 $\frac{1}{2}$ Aar, end naar jeg har ham under Uddannelse i 1 $\frac{1}{2}$ Aar; men

det turde alligevel være meget tvivlsomt, naar jeg tager 2 forskjellige Folk af forskjellige Evner, om vi da absolut vilde være bedst tjente med den, der gaaer ind paa at lade sig uddanne i 3 $\frac{1}{2}$ Aar, eller om vi ikke maaffee vilde være bedre tjente med den, der kun vil blive Befalingsmand, naar han kan slippe med 1 $\frac{1}{2}$ Aar. Det forekommer mig derfor, at den høitægede Minister har været heldig med sit Forslag i denne Retning, da han ikke ved det hindrer den længere Uddannelse, idet han tilbyder dem, der ville gaae ind paa den, de samme Vilkaar, som Forsvarskommissionen har stillet, og der saaledes er Sandsynlighed for, at han vil faae dem, ligesaavel som Forsvarskommissionen vilde have kunnet faae dem. Da jeg nævner Befalingsmændene, er der endnu et Punkt med Hensyn til dem, med hvilket jeg troer, at der er skeet en heldig Forandring, og det er den, at de værnepligtige Befalingsmænd kun vilde blive indkaldte med deres Aarsclasse. Jeg troer, at Forsvarskommissionens Bestemmelse om, at de skulde kunne indkaldes endog saa frem for deres Aargang, let vilde kunne bevirke, at Folk, som man ellers kunde have faaet, udslog sig for at lade sig uddanne til Befalingsmænd.

Der er endnu et Hovedprincip, som den høitægede Minister har foreslaaet, og som forekommer mig at være meget heldigt, nemlig: at han vil godtgjøre den Tid, der tilbringes ved den tvungne Uddannelse, med en længere Afgang i den endelige Tjenestetid, altsaa at betale den Tid, der anvendes paa Uddannelsen og anvendes forskjelligt for de forskjellige Folk, med Tid i Henseende til Aftjeningen af deres Værnepligt. Jeg skal indrømme, at det i nogle Vaaben ganske vist kun har en ringe Betydning, f. Ex. i Infanteriet, om en Mand skal være tjenestepligtig i 14 Aar, eller han skal være det i 12 Aar. Formodentlig er der meget lidt Udsigt til, at han vil blive indkaldt i det sidste Aar Aar af sin Tjenestetid, men jeg troer, at det paa andre Steder vil være et meget væsentligt Gode, og jeg tvivler saaledes ikke om, at f. Ex. Ingeniøren eller Cavaleristen vil søle stor Tilfredsstillelse ved at være færdig med 9 Aars Tjeneste, medens Infanteristen skal tjene i 12 Aar. Naar jeg fra disse almindelige